

**D. DIONYSII // A RICKEL CARTHVSIANI, // de perfecto
mundi contemptu, // ut pius ita utilissimus heptalo- // gus**

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, Nov. 1530

De triplici gradu reformationis internæ.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55472)

cat, qui prædictis omnibus moriuntur, & a se-
 ipfis seu reflexione ad dona præfat a nudati sunt,
 atque ad deum plenissime versi: eum dumtaxat
 non dona ipsius aspicientes, quærentes, penita-
 tes: nisi forte in quantum per ea deum valeant
 honorare, ac adipisci quod aliter nequeunt. Huius
 isti deo potissimum placent: & visitantur, imple-
 tur, rapiuntur, ac summe beatificantur ab ipso
 qui siue sensibilem deuotionem & consolatio-
 nem internam experiantur, siue non: æquali ac-
 cipiant animo, ac deo cohærent non aliud quam
 ipsius honorificentiam, gloriam, complacentiam
 ac vniõnem, sincerissimumque amorem optantes.

De triplici gradu reformationis interæ,

Art. XXII

Ephesio. 4

Renouamini spiritu mentis vestre,
 induite nouum hominem qui secundum
 deum creatus est. Cum in omni-
 bus supremis animæ viribus (scilicet
 licet intellectu, memoria, voluntate)
 attendatur summæ & increate

nitatis imago in anima rationali, modicum
 harum reformationibus virium est tangendum.
 Itaque initium reformationis intellectus seua-
 tionis, est per fidei veritatem, & sacra scriptura
 doctrinam, & per ecclesiæ documenta ab erroribus
 & ignorantia salutis contrarijs expurganda
 & necessarioribus ad salutem agnitionem ad
 sci. Porro profectus reformationis, est ex illu-
 mine diuina rationes credibilium per donum
 intellectus conspicerè, & in scripturis de super
 diri, atque in summæ veritatis noticia salutem
 sumere incrementum: quemadmodum ad Co-
 lossenses ait Apostolus, Postulamus vt impleamini

Colo. iij.

mini agnitione voluntatis dei in omni sapientia
 & intellectu spiritali: vt ambuletis digne Deo,
 semper crescentes in scientia dei. Quāuis etenim
 fides Christiana sit penitus supra rationem & de
 incomprehensibilibus rebus: nihilominus mens
 sincera diuinitus illustrata, nexum, rōnes, ac or-
 dinem credendorum intelligens, cernit nihil rati-
 onabilius esse fide catholica, dum omnia com-
 portantur. Perfectio autem reformationis ratio-
 nis, est per mentis excessum supra se rapi, & non
 per argumenta ratiocinationum, nec per corpo-
 reas anigmata similitudinum: sed pura & ana-
 gogica intelligentia altissimum contemplari: iu-
 xta illud apostoli, Nos autem reuelata facie glo-
 riam domini specularantes, in eandem imaginem
 transformamur a claritate in claritatem. Præte-
 rea initium reformationis voluntatis, est vitijs re-
 luctari, & eam diuinorum rectitudini prærepto-
 rum subiicere, nec passionibus subiacere, sed præ-
 ualere. Profectus vero huius reformationis est
 sensitiuas affectiones habere voluntati subie-
 ctas: & cūcta volūtatis desideria habere in de-
 adunata ac ordinata. Perfectio autem reforma-
 tionis istius, est vnum esse cum deo in spiritu per
 amorem: vt iam aut non aut vix possit velle nisi
 si deum & quæ ei sunt placita, vt inauertibilis sit
 ab eo. Quod confirmatis in bono potissimū con-
 uenit, & viris perfectis nō nihil cōpetit, qui cum
 ap̄to dicere hñt, Certus sum quia neq̄ mors, neq̄
 vita, nec aliqua cre. &c. Insuper initium reformati-
 onis memoriæ intellectualis, est eam a suis distra-
 ctionibus ad dei commemorationē orādo, legen-
 do, meditādo reducere. Profectus reformationis
 memoriæ, est in ipsis orōnibus, lectionib, ac medi-

Z ratio

rationibus mētem in deo fixam sine importuna
euagatione tenere, atq; in latitudine cordis cum
deo deambulare. Perfectio autē memoriæ, est
in deo esse absorptum: vt sui ipsius careremq;
omniū obliuiscatur, atq; in deo absq; volubili
cogitationum imaginationūq; strepitu dulci
congescat. Ecce ad hæc ordināda ac foreiter
sequenda sunt omnia exercitia nostra bona.

De v̄itate atque multiplici v̄itatis distinc-
tione: p̄sertim de triplici veritate ad triplicem
præhabita pertinate.

Art. XXIII.

Roman. 3.

Phūs,

ST autem deus verus: omnis v̄itas
in deo, quāto magis veritas. Il-
lus ens & verum conuertibilia
dicente Philosopho: Sicut se habent
res ad esse, ita ad veritatem.

Hierony

Auicen.

deus verus & veritas ipsa. Primo, q̄m habet
summe ratum, perfectum, incommutabile, im-
forme ac solidum. Propter quod ait S. Hierony.
Solutus deus vere est, cuius essentia comparatio-
strum esse, non est. Auicenna octauo methaphi-
sua affirmat, Quicquid necesse est esse, v̄itas
Secundo, q̄m esse diuinū est purū ac impermixtum
nihil de nō eē, nihil de vanitate aut falsitate
admixtū. Quod nulli creato cōpetit enti. Tertio,
q̄m deus p̄ suā essentia oñdit q̄ est. Quarto, q̄m
eā suo intellectui est cōformis. Quinto, q̄m
ritatis creatæ, est cā fontana. Insuper in intellectu
diuino est veritas: quia diuinā essentia et alia
intelligit sicut sunt: estque institutor, mēsurā, ac
gula oīs veritatis creatæ. Rebus vero creatis
petit veritas p̄ comparationē ad intellectū diu-
inum.